SVÆVEFLYVEUDDANNELSE - OVERSIGT

FORORD

Siden slutningen af fyrrerne har der eksisteret uddannelsesnormer til brug for uddannelse af svæveflyvere.

Disse normer har sammen med BL-erne for svæveflyvning dannet grundlaget for dansk svæveflyvnings udvikling.

DSvU har igennem tiderne stået for udarbejdelsen af skolingsnormer, der efterfølgende er godkendt af Statens Luftfartsvæsen. Udarbejdelse og revision af BL-er og uddannelsesnormer, i takt med ændrede love/bestemmelser, er sket i samarbejde mellem Statens Luftfartsvæsen og DSvU.

Som en naturlig opfølgning af indhøstede erfaringer blev uddannelsesnormerne sidst ændret i 1984 – 85.

Siden er der kun foretaget enkelte justeringer i enkelte af normerne, men allerede i 1995 påbegyndte en arbejdsgruppe nedsat af DSvU en revision af hele uddannelsen.

Nu er der ikke så mange måder at styre et svævefly på. De er alle udstyret med pind og pedaler, der har samme virkning på flyets opførsel i luften i dag som for 70 år siden, om end de er blevet både hurtigere og på visse punkter også mere kritiske at styre. Men der er sket meget i udviklingen af svævefly hen imod mere godmodige flyveegenskaber. Alligevel skal vi lære, at ethvert svævefly skal behandles med respekt for dets specifikke egenskaber.

DSvU har med den seneste revision af uddannelsesnormerne ønsket at bringe sikkerhedsmomenterne endnu mere i fokus. En analyse af uheld med svævefly har klart vist, at uddannelsen på visse områder bør blive endnu bedre. Det har bl.a. været et af formålene med disse nye normer i højere grad end tidligere, at lære fremtidige piloter hvordan de undgår at bringe sig i situationer der medfører forøget risiko for uheld, men også hvordan de redder sig ud af situationen, hvis en normal situation udvikler sig til noget unormalt.

DSvU's svæveflyveuddannelse er opbygget således, at den nye pilot gradvist bliver præsenteret for nye trin i sin udvikling som svæveflyver. Disse trin nås ved en blanding af teoretisk og praktisk indlæring. Uddannelsen sigter også imod, at det nye medlem får de holdninger, der er forenelig med den standard, der præger dansk svæveflyvning, samt at piloten gradvist får overdraget det ansvar, som en luftfartøjschef har.

Uddannelsen er endvidere opbygget således, at Statens Luftfartsvæsen´s krav er opfyldt på de forskellige trin i uddannelsen.

UDDANNELSENS MÅLSÆTNING

Målet for Dansk Svæveflyver Union`s svæveflyveuddannelse er:

At uddannelsen opfylder Statens Luftfartsvæsen`s krav og har et sådant indhold, at det danske svæveflyvercertifikat til stadighed vil være internationalt anerkendt.

At uddannelsen gennemføres med en sikkerhed for PERSONER og MATERIEL, som er acceptabel for Dansk Svæveflyver Union, og som sikrer svæveflyvningens OMDØMME.

At give den enkelte pilot grundlag for sikker flyvning under og efter uddannelsen.

At personer på forskellige erfaringstrin og træningstrin har mulighed for at dyrke selvstændig svæveflyvning under så frie forhold som muligt i henhold til gældende love og bestemmelser.

At uddannelsen giver mulighed for, at piloter selv kan videreudvikle sig, så de kan udnytte fly og vejr til optimale sportslige præstationer.

UDDANNELSENS OPBYGNING:

1. Myndighedskrav.

Uddannelsen bygger på de krav som myndighederne har opstillet med udgangspunkt i bestemmelserne i ICAO Annex 1 (ICAO = International Civil Aviation Organisation).

Kravene til den danske uddannelse til svæveflyvercertifikat er udarbejdet af Statens Luftfartsvæsen i samarbejde med DSvU, og er beskrevet i BL 6-100, 6-101, 6-102 og 6-104. (Se gruppe nr. 611, 612, 613 og 615.)

2. Formål

Uddannelsen er sammensat af en række normer af stigende sværhedsgrad. Det sikrer at eleven gradvis bliver fortrolig med de elementære øvelser, og på en sådan måde, at eleven er i stand til at forberede sig på næste lektion / øvelse.

Et væsentligt element i uddannelsen er fokusering på sikkerhedsmæssige forhold. Dette med henblik på at påvirke eleven til under alle forhold at have opmærksomheden henledt herpå.

Det er hensigten med uddannelsen, at eleven skal opnå færdigheder der modsvarer de krav, der gælder for at bestå prøven til S-certifikat.

3. Oversigt over normer.

Uddannelsen er sammensat af 20 normer, 12 A-normer og 8 B-normer.

Hele uddannelsesforløbet med A-normer og B-normer er beskrevet i 'UDDANNELSESLOGBOG FOR SVÆVEFLYVER', der er såvel instruktørens som elevens oversigt over uddannelsesforløbet, og tillige er elevens personlige logbog og dokumentation for uddannelsesforløbet.

A-normer flyves udelukkende på tosædet med instruktør, med undtagelse af norm A-12, der er elevens første tre soloflyvninger.

B-normer flyves dels som soloflyvning og dels med instruktør.

Norm B-8 er aflæggelse af prøve til lokalflyvningstilladelse, og kan, hvis betingelserne m.h.t. alderskrav og flyvetid er opfyldt, erstattes af en praktisk prøve aflagt overfor en S-kontrollant i h.t. BL 6-102.

4. Instruktørvejledning.

Instruktørvejledningen er trykt i den personlige uddannelseslogbog, og indeholder råd med hensyn til gennemførelsen/opfyldelsen af enkelte normer. Den indeholder ligeledes en beskrivelse af anvendelsen af evalueringsskemaet i logbogen m.m.

5. Opbygning af den enkelte norm.

De enkelte normer er opbygget således, at de som overskrift har formålet med den praktiske flyvning for den pågældende norm.

Normerne er opbygget over 4 hovedpunkter:
FORMÅL
FORUDSÆTNING
BRIEFING OG VIDEN
FLYVNING.

FORMÅL beskriver i klart sprog hvad eleven skal lære på den pågældende norm og i nødvendigt omfang krav til flyvning hhv. solo og med instruktør på den enkelte norm.

FORUDSÆTNING beskriver hvilke forudgående normer og evt. andre krav der skal være godkendt før den aktuelle norm må påbegyndes.

BRIEFING OG VIDEN er en liste i stikordsform, der nævner de emner eleven skal briefes om og hvilke der skal kontrolleres for viden.

FLYVNING er en liste i stikordsform, der beskriver hvilke øvelser der skal udføres og kontrolleres.

For hhv. BRIEFING OG VIDEN og FLYVNING er der tillige indføjet et skema til den efterfølgende evaluering.

Når alle hvide felter i en norms evalueringsskemaer er udfyldt, anses normen for afsluttet.

6. Startmetode

Svæveflyveuddannelsen baserer sig på startmetoderne: Spilstart, flyslæb eller selvstart.

Øvelser i afbrudt start er i uddannelseslogbogen beskrevet som øvelser i afbrudt spilstart, idet denne startmetode er langt den mest udbredte.

Såfremt der anvendes flyslæb eller selvstart som startmetode, skal undervisning i afbrudt start tilrettelægges under skyldig hensyntagen hertil.

Omskoling til anden startmetode kan under normale omstændigheder først finde sted efter udstedelse af lokalflyvningstilladelse eller S-certifikat. Anden startmetode kan i begrænset omfang anvendes som supplement til undervisningen på den primære startmetode.